

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margit József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése, ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíthatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadhatnák:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Ooppelik A., Daube G. L. és Társánál és Herndl. Brúben: Stern M.

Nyilttér petitsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A választás tanulságai.

A választási mozgalmak furúja kitombolta magát, a szerdai képviselő-választással remélhetőleg végrevalahára helyreállított ismét a nyugalom, mely a szenvedélyek s lelkiismeretlen agitációk folytán oly fenekestől fel lett forgatva.

Minket a választás eredménye megnyugtat ugyan, mert képviselője lett a kerületnek az, ki ugy tehetségénél, mint tekintélyes állásánál fogva s érdemeinek, valamint a közszolgálat érdekében kifejtett hosszas munkálkodása alapján a választó-kerület részéről a bizalmat nemcsak megérdemelte, de egyenesen el is várhatta; de azért fájdalom fog el, ha visszagondolunk a szenvedélyek elvadulására, melynek kivált az utóbbi napokban a választó-kerület teljes egészében kiszolgáltatva volt.

El se tudjuk gondolni, hogy a tisztességtudásból, erkölcsi önérteléből, hogy tud egy magát intelligensnek tartó osztály annyira kivetkőzni, a hogy ezt a kerület lelkészeinél a lefolyt napokban tapasztaltuk?

Egyházi szöszök, családi szentély, tisztességes hely, kocsma, csapszék, a piac közepére odagurított hordó, vagy odaállított emelvény, mindegy volt nekik; válogatás s tekintet nélkül tomboltak ki magukat mindenütt s szórták magasra lobbant s határt nem ismert gyűlöletöknek megmérgezett nyilait

azok ellen, kik velök nem egy nézetben voltak.

Pedig a papi állástól egyebet is elvárhatunk!

A szeretet vallását hirdetik éppen ők. Türelemre és remélni kellene, hogy tanításuk az elégedetlenekeket, a sors csapásától sujtottakat. A hol seb van, azt beheggeszteni; a hol fájdalom sajog, ott enyhet nyújtani volna kötelességük.

S e helyett megsubogtatják a gyűlölet csóvját. Üszköt dobnaak nemcsak a község békés polgárai, de a család szerető tagjai közé is. Nem törődnek annak következményeivel; semmit sem azzal, hogy a meghasonlás, a viszálykodás mérgét hintik el ott, a hol a szeretnek, az egyetértésnek ágyat kellene vetniök.

Mit törődnek ők azzal; ő előttük csak egy czél lebeg; sértett ambíciójuk kiköszörülése! Hogy minő eszközökkel ériék el ezt, az nekik Hekuba. Ha az egyszerű ember elégedettségének, lelkiismeretbeli egyensúlyának, a törvény iránt való liszteletének, vagy a haza iránt való kötelességei hü teljesítésében álló öntudatának az árán is, mindegy: a fő, hogy tekintélyök régi fényében tündökölhessenek ismét híveik előtt; hogy az a csorba, melyet állásuk méltóságán senki sem ejtett, ki legyen megint élésre koszörülve!

No hát izgatásaikkal, valóságos keresztelhadjárattukkal ez egyszer kudarcot vallottak! Hiába gyűlölködtek, hiába hirdették urbi

et orbi, hogy átok száradjon azon, ki ellenök mer szavazni; hiába fenyegetődtek, hogy az ujonszülötteket az ellenpártiak táborából csak 8 éves korukban keresztelik meg, a halottakat egyházi funktióval el nem temetik stb. stb. — az egyszerű nép többsége nem hallgatott rájuk.

A néppártiak föltűzelt fanatizmusa, a papoknak a hurszakadásig menő erőlködése se tartotta őket vissza, hogy meggyőződésüket az urna előtt szabadon ne nyilvánítsák s hangosan és érhető módon ne tiltakozzának az efféle fölháborító inzultusok ellen.

A választásnak vége van. Halottak napja van! Nem alkalmas az idő arra, hogy rekrimináljunk! Fáj ugyan szívünk, hogy a papi állás méltóságával és tekintélyével ép azok törődnek legkevésébbet, kiknek pedig érdekében állana, hogy magasztos fenségében tündököljék az, kivált az egyszerű nép szeméi előtt; de azért reméljük, hogy ez a második választási hadjárat, melynek ismételve vezérei voltak, kiábrándította a Muraköz lelkészeit véglegesen. Be fogják látni, hogy jobb lesz a szent ígéket hirdetni a szöszékről, mint a gyűlölet magvait hintgetni a hívők között; hasznosabb lesz a népre nézve, ha őket békében hagyják, mint hogy harcra tüzeljék! A mi népünk — fájdalom — nagyon el van maradva még; sokkal szebb babérokat arat a lelkészi kar, ha hasonló lelkesedéssel s kitartással egy kicsit az iskolára is fordítja figyelmét. Sok

TÁRCZA.

Halottak napja.

Kollar Mariskától.

Mily csodálatos az, hogy a naptár ünnepeihöz a természet ünnepei oly jól illeszkednek! A Megváltó feltámadása éppen a természet feltámadásával esik össze; épp ugy az emberi enyészet is a természet halálával.

A nap melege is kihűlt; szomoruan zug-bug az őszi szél; komor szürke fellegek gomolyognak az égen — s a fák elhalt sárga levelei borítják az utakat! Még a madarak is szomoruan gubbasztanak a kopár ágakon, mintha ösztönszerűleg éreznék e nagy napot, a mely a mulandóság emlékének van szentelve!

Az egész nap összhangban van az emberek lelkiállapotával. Még a leg gondatlanabb ember is magába száll; mindenkinek eszébe jut e napon a memento mori, a természet ama törvénye, hogy meg kell hallnunk! A lélekben felmerülnek a múlt emlékei; a szívben megszólal a panasz, s azokra gondolunk, a kiket elvesztettünk és zokogva mondjuk magunkban: »Oh Istenem, miért is kell ennek így történnie!«

De fájdalomnak enyhül, ha körültekintünk; mert nem környékez most öröm, vígság vagy ujaló élet, hanem szomoruan hirdeti a természet is, hogy minden-minden mulandó, semmi sem örök, s hogy nekünk is el kell majd az örök utra mennünk, épp ugy, mint a fáról lehullott sárga levelnek, hogy helyt adjunk mi is az ifju nemzedéknek.

Hisz hová lennének a tavasszal fejlődő új levelek, ha a sárgák nem hullanának le: s nem adnának helyet nekik?!

Ez a gondolat, hogy meg kell halnunk, más- kor oly rémesnek és elviselhetetlennek látszanék; de most e napon, midőn szívünk-lelkünk az édes elhunytainkon esügg, még vigasztalást nyújt, hogy ott majd találkoznak velök.

Busan szólnak a harangok és a nehéz komor felhők is nyomasztólag hatnak az emberre. Minden oly komoly és lehangoló, mintha benne volna a léghen is elhunytaink suttagó szelleme...

Mindenki kimozdul e napon s megteszi e szomorú sétát a halottak békés városába. Még azok is kimennek, kiket máskülönbön a legszebb verőfényes tavaszi nap sem volt képes kicsalni hivatalukból, műhelyükből.

Egész népvándorlás támad a temetőbe vezető uton. Gyászruhába öltözött emberek hullámanak itt, mindegyik saját elvesztett kedvesének emlékével. Kiki tehetségéhez képest viszi kegyeletének adóját leróni, annak, kinek elvesztése oly fájó és oly pótolhatatlan marad!

A temető szomorú csendes utcái megnepe-sülnek. A »néma házszorok« közt élénk mozgás uralkodik: folyik a díszítés és kivilágítás — szomorú kegyeletlen munkája. — De fájdalom, már itt is oda férközik a gyarló hiszág s némelyek azzal akarják fájdalmuk mélységét kimutatni, hogy mentől fényesebben s pompásabban díszítik fel elhunytáik sírhalmát. Pedig azok, kik oda lent alusszák örök álmat, oly szépen megegyeznek; már ott nincs köztük rang- vagy vagyonkülönbség; egyformák ők s békésen nyugosznak egymás mellett csendesen.

Ha végig megyünk a temető utjain, Istenem, mennyi, de mennyi nevet látunk ott, kiknek sírhalmát most koszoru s szíves mécs díszíti! A kiknek elvesztését csak az érzé igazán, kinek szobája, kinek élete üres, sivar maradt utána — és az, ki a távol szendergő anya, férj vagy gyermek elhagyott sírja felett magát ki nem zokoghatja!

Minden sírnál a hozzátartozók imádkoznak szereteteik emlékéért. Az embernek önkénytelenül is fohászt rebegnek ajkai a Mindenek Urához. A halottak pedig csendesen nyugosznak oda lent; vajjon tudják-e ők, hogy mily kegyelet uralkodik felettük?!

Míg csendesen imát rebegnek ez ajkak, a szél meg-megrázza a fák leveleit s ezek zizegve hullanak le. Ugy képelem, mintha egy-egy halott- nek szelleme lenne ez s örülne e nagy kegyeletnek!

A lámpák éltetője elfogy... a mécs világa kialszik. Ilyen az ember élete is, a mikor az élet-erő elfogy, a szervezet megszűnik működni, mi is megszűnünk élni!

Egy pár félig égett gyertyát is eloltott a szél; ez azon korán elhunytakat ábrázolja, kiket a Halál éltök legszebb virágában hervaszt el...

Sűrű köd ereszkedik le s befátyolozza az egész tájat, ugy, hogy nem látható már többé a sírhantra boruló gyászos anya sem, kinek reményeit s boldogságát takarja azon kis halmocská, melyen zokogva mondja: »Isten veled boldogságom a viszontlátásra oda fenn!«...

Mindenki elhagyja a temetőt! Az árva is elhagyottan tér vissza üres lakába. Pusztá neki az egész világ, hisz minden örömet egy szegényes sírhant takarja. Megkönnyébbül minden gyászos

itt a tenni való sokkal fontosabb, mint annak a kérdésnek eldöntése s a döntésnél a tudatlan népek ebbe való belevonása — hogy a házasság csak a templomban köttessék-e meg, vagy e mellett világi hatóság előtt is?

Ezzel a választó-polgárok maguktól édeskeveset törődnek.

Nem származik baj ebből senkire se. De annál nagyobb baj az, ha a nép szenvedélyében lejtőre kerül. Mert tudatlanságában, fanatizmusában határt nem ismer. S ha ezt a határt tullepte, megdöglöttségének levét csakis maga issza meg.

Pedig a mérték nélküli izgatásnak ez volna a következménye.

S vajjon akkor ott volnának-e mellettök vezérek, kik őket ide kényyszerítették?! x. y.

A képviselő-választás Csáktornyan.

A m. hó 28-ára kitűzött országgyűlési képviselő-választás mult szerdán folyt le Csáktornyan.

Soha akkora izgatottság, a minő e választást megelőzőleg a választó-kerületben uralkodott. Az agitáció a néppárt vezetői részéről a legnagyobb fanatizmussá fajult. Soha annyi összeütközés az ellenkező véleményű pártok között a politikai jogok gyakorlása körül nálunk még nem volt, mint ez esetben.

Pedig élesek voltak az ellentétek más-
kor is. Sok salakot kavart föl más képviselő-választás is, de a szenvedélyek akkora mértékben készült már kitörni, kivált a néppárt főfészkében, a hegyvidék falvaiban, hogy ez »a cél szentesíti az eszközt« milyen eredményeket vont maga után, eléggé volt alkalmunk tapasztalni. Se vagyon, se élet biztonságban nem volt. Az anarchia oly mértékben készült már kitörni, kivált a néppárt főfészkében, a hegyvidék falvaiban,

hogy a legerélyesebb intézkedéseket kellett foganatosítani, hogy a felizgatott szenvedélyek a kellő határok között maradjanak. S a mikor a helyi hatóság s utóbb a csendőrség se volt elegendő, utóbbra is a katonasághoz kellett fordulni, hogy ez szerezze meg fegyverrel az ellenkező véleményűeknek azt a biztonságot és önállóságot, melyhez jussa van bárkinek is, bármely párthoz tartozzék is.

De hát itt az ellenkező nézetnek jogosultságát elismerni nem akarták. Rá akarták oktoiroálni a maguk véleményét a szabadkozókra erőszakkal, akár terrorizmussal is. Kigyuladtak a házak itt is, ott is; sőt lövés is dördült el, a mikor a kirendelt lovasság czirkulását a falvak között végezte.

A Wlassics-párt korteseit a falvakba be se bocsájtották. Sőt azokat is, kiknek pedig föltétlen népszerűségük volt eddig e vidéken, falhoz szoritották s ha a csendőrség idejkorán bele nem avatkozik, inzultustól sem tartózkodtak volna.

S mert ily módon az ellenkező nézetűek valóságban ostromállapotban voltak, katonai födözetet kellett igénybe venni, hogy azokat a hegyvidék falvaiból kiemeljék s az urna elé hozzák. Így is nyelvtölgötés, ökölrel való fenyegetődzés, szitok és átok kísérték őket utjukban, mintha csak a veszthely lett volna czéljuk, pedig a szabad polgárok legszebb alkotmányos jogát voltak gyakorlandók.

Ezért a Stridó és I—IV. hegykerület vidékéről valók már kedden este vonultak be Csáktornyára, hogy itt biztonságban legyenek.

A választási aktus reggeli nyolcz óra-
kor vette kezdetét. Miután ezt megelőzőleg a kirendelt tisztikar Zakál Henrik választási elnök előmondása mellett az előírt esküt letette, bizalmi férfait a két párt bejelentette volna, fél kilenczre a szabadelvű-párt Wlassics Gyula drt, a néppárt Major Ferenc drt kandidálta.

A szavazás háromnegyed kilencz óra-
kor vette kezdetét. A sors döntése szerint Wlassicsra kezdődött a szavazás az I. bizottság előtt Zakál Henrik elnöklete alatt Csáktornya, a II. bizottságnál Tóth István elő-
ülése mellett Dráva-Vásárhely részéről.

A szavazás a legnagyobb élénkség, érdeklődés, sőt izgatottság mellett indult meg mindjárt kezdetben s folyt le végig, mert mindkét párt a többséggel vélvén rendelkezni, érzékeny volt a legnagyobb mértékben s türelmetlen minden bántalommal szemben.

Az első bizottságnál, hol Csáktornya és Alsó-Muraköz községei szavaztak, Wlassics állandó előnyben volt, míg a II-ik előtt, a hol a hegyvidék választói szavaztak le, Major volt mindvégig többségben.

Mindamellet a déli 1 és 2 óra közötti időpontot kivéve, a mikor Major egy kis rekordot nyert, Wlassics állandó előnyben volt ellenfelével szemben.

Déli 12 órakor

Wlassicsnak 332

Majornak 236

2 órakor

Wlassicsnak 393

Majornak 376

fél 3 órakor

Wlassicsnak 581

Majornak 454

szavazata volt. A hegyvidék leszavazván, most már kétségtelennek látszott Wlassics Gyula dr. többsége.

Perlak, majd utóbb Szoboticza, Tóthfalu határozottan Wlassics részére billentették a mérleget.

Az első bizottságnál 7 óra 20 perczkor tüzték ki 8-20 órára a zárórát.

Itt ekkor

Wlassicsra 663

Majorra 358

szavazat adatott be. A második bizottságnál ez alatt még folyt a szavazás. S a mikor Vullária leszavaztatásával itt is a szavazás véget ért, 8 óra 45 perczkor itt is ki lett hirdetve a záróra háromnegyed 9 zárórával.

A pótshavazásnál csak Csáktornya fejtett ki nagyobb tevékenységet, melynek pol-

szív, mert lerotta kegyeletének adóját, mert megemlékezett mulandó emberi voltáról.

Nyugodjatok ti csendesen felebarátaink, szereteteink, az örök hazának hű hivei! Legyen könnyű nektek a hant, s szívetek véreből oly harmatessepp fakadjon, mely az örök emlék virágát nevelje!

A rókaadászat.

— Elbeszélés. —

Terjedelmes és sokat jövedelmező birtok volt a Várnay grófok uradalma, kastélylyal és minden szükségességgel gazdagon ellátva. S ez a nagy gazdagság a jelen körülmények között a fiatal Várnay Aladár gróf birtokában volt; de meg is látszott, hogy a fiatal Várnay az ősi birtok, mert minden modern izlés szerint volt abban berendezve.

Kellemes fekvésű nyaralója az ősi kastély közelében épült nagy kényelemmel. Az ősök lakáiban pedig a jószágigazgató lakott.

Minden kényelem a legelvezhetőbbben volt számára berendezve, különösen pedig nyaralójában és Aladár mégis jobban szeretett az ősi kastélyban időzni. — S miért? — Mert az ősi lak ma is a Várnay család leányivadékaihoz hasonló szépséggel díszeskedék, a jószágigazgató bájos leányával, Helénnel.

Helén foglalta el Várnayt. Annál is inkább, mivel annak talányszerű magavisletéből mit sem tudott megérteni. Helén ugyan fogadta a fiatal grófot, már csak a felsőbbeséget is tisztelvén benne, de azért szívesebben nézte, ha az uradalom egyik fiatal tisztje, Schmied vette igénybe kedves társalgását.

Várnay látta ezt, sértette is mélyen. S bár régen gondolkodott ellenfelének valamiképp esz-

közölhető eltávolításáról, még nem jutott megállapodásra terveiben.

Ha elküldöm — gondola magában — ezzel még nem vetem végét annak, hogy Helénkéhez járhasson. Párhajra meg soha sem ad alkalmat, hogy levághassam, — mert Schmied meggondolt, komoly és a mellett szerény is volt.

Mindennap egy-egy terve semmisült hát meg az ellenfél derekassága miatt. De egy napon mégis, mint ha talált volna már gonosz lelke valami gonoszabbat, örvendő hívta be inasát. — Ez urának szokatlan magavisletén megdöbbsent és még inkább akkor, midőn vadgyönyört tükröző arccal székét tolt eléje a gróf. — Eleinte vonakodott elfogadni, de ura parancsának engedelmesskednie kellett s leült.

— »István! egy pár bizalmi szóm volna hozzád! ígérd meg, hogy tervem kivételében kész szolgálom leszesz.«

— »Rendelkezésére állok méltóságos ur.«

— »No hát halld! Azt hiszem, észrevetted már, hogy én ezt a Schmiedet ki nem állhatom; különösen pedig mióta a jószágigazgató Helénje szívesebben fogadja, mint engem. Ez vérg bszszant s azért hivatalok, hogy ezen alkalmatlan ember eltávolításában segédkezze!«

— »Hogyan? gróf ur, én általam akarja meggyilkoltatni Schmied urat?«

— »Nem épen gyilkoltatni, István, hanem más valami módon eltetni láb alól és én erre a gyilkolásnál más, alkalmasabb módot eszeltem ki. Figyelj tehát! Holnap rókaadászatot rendezek az erdőnek mocsaras, posványos helyén és úgy intézük a hajtást, hogy Schmied, kit erre meghívok, a mocsaras terület legveszedelmesebb helyére jus-

son, hol aztán besüppedve, elveszhet. Ezért hivatalok én, hogy biztosan megtudjam, van-e erdőnek ily mocsaras helye, mert én csak homályosan emlékszem rályére.«

— »De miért akar méltóságos gróf ur ilyen gonoszságot elkövetni?«

— »Hogy miért, mondtam már, de meg mi közöd neked ahhoz, hogy én mit és miért eszeleksem, csak mondd van ily hely az erdőben?«

— »Van, méltóságos uram, de hát ha azt Schmied ur is ismeri, akkor mit sem méltóztatik elérni vele.«

— »Azt csak bizd rám, majd oda kényszerítjük valami módon.«

— »De mielőtt végeznénk, azt mondom neked, hogy titok maradjon ez örökre, mert rossz következményektől tarthatos, ha napfényre hozod. Most pedig menj s azonnal hívd meg Schmiedet, hogy még ma este jöjjön el hozzám, hogy a vadászatra vonatkozólag beszélhessünk. Jutalmadról nem feledekem meg. Menj! nyergelj lovat, én még estig ellovagolok az erdő azon veszedelmes helye felé.«

S az elvetemült lelkű Várnay, mintha leg-tisztább szándéka volna, Schmied jöendő sirja felé lovagolt.

*

A felkelő nap már az erdőben talála a vadászokat. Hármán voltak: Várnay, Schmied és István. Rövid előkészületek után megkezdtek a hajtást s bár az üldözöbe vett róka sokáig fásasztották a vadászokat, még sem sikerült egyet sem elejteniök. Újból felzavarták őket és pedig a Várnay intézkedései folytán a mocsaras helyhez közelebb.

Már jó ideig vágattak lovassaink a közösen üldözöbe vett róka után, de az, ugy látszik, kitá-

gárai a reggeli szavazásnál alig is jelentek; különben meglehetősen lankadság vett erőt az egész közönségen, ki volt merülve az egész tábor; nyugalommal olvasta mindenki az egész perczeket, melyeknek lefolyása mind közelébb hozta a választás végeredményét.

Csak a Major-pártnak egyik műveletlen, elégtelen, fanatizált töredéke tombolt ez alatt, mert sehogy se tudott belenyugodni abba, hogy a választásnál ők huzzák a rövidebbet. Beverték az izraelita imaháznak s kántori laknak ablakait mind, sőt a tanítóképző-intézetet is kitöltötték bosszujokat, a melynek szintén egynéhány ablakát bedobták.

S ez nem volt elég! Karókkal s husángokkal fölfegyverkezve jelentek meg a választás színhelyén éktelen rivalgással, úgy, hogy a katonaság készenlétbe volt kénytelen helyezkedni, hogy a veszélyt még csirájában elfojtsa.

Négy suhancz került közülök hurokra, a többiek elmenekültek. Az izgatottság akkora volt, hogy maguk a papok vetették magukat közbe s csitították a tömeget s szólították föl a szétoszlásra, mire azután csönd lett.

A választás eredményét éjjeli fél 10 órakor hirdették ki.

Wlassicsra

az I. bizottságnál	736
a II. " "	449
	<hr/> 1185

Majorra

az I. bizottságnál	378
a II. " "	589
	<hr/> 967

szavazat esett; visszautasított mindkét jelölt szavazóiból 112.

E szerint Wlassics Gyula dr. 258 szavazattöbbséggel képviselővé választott.

Mint halljuk, a mandátumot deputáció fogja Budapesten a miniszternek átadni.

nult vén róka lehetett, mert észrevevén, hogy egyenes rohammal semmire sem megy, jobbra-balra kezdett futni az üzők elől. Ennek az lett a következménye, hogy az üldözők szétoszlottak, míg egy tisztáson ismét összejöttek. A róka jó távol-ságban előttük, úgy látszik, pihenni állott meg.

Szélsébesen vágattak utána hoztókban és tuskés bokrokban át, midőn a mocsaras hely nád-jait megpillanták. Várny vad gyönyörrel nézte, hogy Schmied mily hevesen vágat a róka után s hogy gonosz tervét a kedvező pillanatban elérhesse: hozzá vágatott, ösztönözte a nádas felől mutatkozó róka további üldözésére, míg ő kimerültséget szinlett és csak nyargalva követte.

Schmied örült sebességgel rohant a vad után — mint Várny a remegő Istvánnak mondá — a halálba, im, Schmied egyszerre megállott s lova megbokrosodva toporzékol alatta.

Várny kétségbeesvén terve sikertelenségének gondolatára, odavágatott, hogy újra ösztönözzé, de alig ért lova a Schmiedének közelébe, annak vergődésétől, küzdelmétől megbokrosodott s vadul rohant, egyenesen a nádas felé... de alig ért a nádas széléig, szügyig süllyedt az le az iszapba s minél inkább vergődött, annál mélyebben haladt a sár-fertőbe.

Schmied ezt látván, segítségért sietett. István pedig ott maradt. Alig egy óra múlva megérkezett a cselédség, kik épen jökor jövének, hogy a gróft életveszélyéből kimenték.

Nem sokáig maradt ez eset után birtokán. Még egyszer elment Helénéhez, meghagyta teendőit atyjának és mint Schmied legnagyobb tisztelője távozott birtokáról, hova csak egy év múlva tért vissza — Schmied és Helén — a boldog házaspár meglátogatására. **Nagy Ferencz.**

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Felméri Albert csáktornyai áll. tanítóképző-intézeti rendes tanárt hasonló minőségben a kolozsvári áll. tanítóképző-intézetbe helyezte át.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Zrínyi Károly csáktornyai áll. polg. isk. tanárt a csáktornyai áll. tanítóképző-intézetbe segédtanárrá nevezte ki véglegesen.

— **A polgári iskolák államosítása.** Még július havában értesültünk arról az örvendetes eseményről, hogy a magas kormány által a helybeli polgári fiu- és polgári leányiskola államosították. Az államosítás végrehajtásának mikéntjére nézve azonban némi eltérések merültek fel, ezt illetőleg, valamint az építés keresztülvitelére nézve új felterjesztéssel élt a város képviselő-testülete. Erre vonatkozólag érkezett le a napokban a kormány döntése, mely a város prozocióit teljes egészében elfogadta, s ennek alapján a polgári iskolák államosítása és ez iskoláknak modern, fényes, jól berendezett palotában a közel jövőben való elhelyezése befejezett lény. Az erre vonatkozó miniszteri leirat a következőleg hangzik:

Vallás- és közoktatásügyi magyar kir. miniszter. 41387. sz. F. é. július 22-én és szept. hó 4-én 1492. és 1956. sz. a. kelt jelentéseire, a vonatkozó közlemények csatolása mellett további eljárás végett értesitem Nagyságodat, hogy a csáktornyai áll. polg. fiu- és leányiskola elhelyezése céljából emelendő épületre vonatkozó tervvázlatokat a kiviteli alapjául elfogadom. Utasítsa a község előjáróságát, hogy az iskolaépület részletes terveit és költségvetését a munka megkezdése előtt megvizsgálás és jóváhagyás végett hozzám újból terjeszse föl, a butorokra nézve pedig mielőbb részletes költségvetést mutasson be. Az építés feletti felügyeletet magamnak tartom fenn. A mi a szóban levő iskoláknak az 1896/7. tanévre való elhelyezését illeti, megengedem, hogy a f. é. június hó 19-én 16275. sz. a. kelt rendelettel évi hozzájárulás gyanánt megállapított 800 frt összeg az 1896/7-ik tanévre be ne szolgáltatassék, illetve, hogy ezen összegből a polg. fiúiskola f. tanévi bérösszege fedeztessék. Az állami polg. leányiskola 1896/7. tanévi elhelyezésének költségeire 600 frtot egyidejűleg kelt rendelettel a csáktornyai adóhivatalnál folyóvá tettem. Eltekintve egyszerűen azon kikötött feltételtől, hogy az emelendő épület jókarban tartásáról a nagyközség gondoskodik, ezen terhet a kir. kincstár fogja viselni. Budapest, 1896. október hó 23-án. Wlassics sk. — Nagyságos dr. Rucsicska Kálmán kir. tanácsos, Zala-vármegyei kir. tanfelügyelő urnak. Zala-Egerszegen. — A másolat hiteles. Dr. Ruzsicska sk. királyi tanácsos, tanfelügyelő. (P. H.).

— **Dr. Stein Fülöp** fővárosi orvos, ki két évi kórházi és három évi magánpraxist folytatott Budapesten, városunkban letelepedett.

— **Esküvő.** Belec Ede mura-szt-mártoni körjegyző f. hó 24-én vezette Perlakon oltárhoz özv. Lisziák Ferenczné kedves leányát, Gabriellát. Tartós boldogságot a fiatal párnak.

— **Eljegyzés.** Mandelbaum Ádám fiatal iparos Felső-Szemenyéről, jegyet váltott Stöger Albert leányával, Betti kisasszonnyal, Csáktornyáról.

— **A választások vidékünkön.** Alsó-Lendván dr. Mandel Pállal (kormánypárti) szemben 500 szótöbbséggel Marsovszky Endre (néppárti) győzött. — Letenyén Remete Géza (nemzetipárti) az eddigi képviselő még a szavazás előtt visszalépvén, Pekár Imre kormánypártival szemben 605 szavazattöbbséggel Lepsényi Miklós néppárti választott meg. — Nagy-Kanizsán Szücs Miklós dr. (kormánypárti) és Zichy Aladár gr. (néppárti) közül a többséget az utóbbi nyerte el 932 szótöbbséggel.

— **Halálozás.** Özv. Fischer Jakabné, mint részvétellel értesültünk, sulyos csapás érte, a mennyiben egyetlen fia, Ede, mult héten Budapesten, 35 éves korában, hosszabb betegségeskedés után elhunyt. Nyugodjék békében!

— **Elhalasztott országos vásár.** Az alsó-lendvai országos vásár, melyet október 28-án kellett volna megtartani, a képviselő-választásra való tekintetből november 6-ára halasztotta el a m. kir. kereskedelmi miniszter.

— **Tűz.** Október hó 27-én ismét tűz volt Alsó-Mihályoveczen. Elégett egy pajta, takarmányok. A szerencsétlenséget gyermekek okozták.

— **Népesedési statisztika.** Születtek: Koppár Ferencz, Szoldat Teréz, Szvacsin Teréz, Hepp Teréz, Behojnek Mária, Horváth Lukács, Vargha Lukács. — Meghaltak: Laufer Rosina (10 é.), Preski Mihály (8 n.), Hancsics Rókus (1 h.), Kozár Ferencz (82 é.), Branovics Lajos (1 h.), Jambrovics Ignác (42 é.), Dukics Katalin (84 é.), Mihálicsics Balázs (56 é.), Simunka Iván (34 é.), Cserp Ferencz (24 é.). — Házaságok kötöttek: Stöger Salamon és Funkenstein Anna; Bratkovics Nándor és Novák Cecília.

— **Zászlók és díszítések,** tekintettel a közelgő választásra, a megrendelés vétele után nyomban elkészítetnek és küldetnek. Csinos s mindenféle nagyságu zászlók, az ország czimerével ellátva a legpompásabb kivitelben kaphatók. Jelvények a legkülönbözőbb alakokban, a legcsinosabb összeállítással azonnal elkészítetnek s bármely választókerületre leendő elküldéssel. Tekintettel azon újabb intézkedésekre, hogy a törvényhatóságok, a közhatalóságok zászlói az ország czimerével látandók el, azoknak új zászlóik beszerzéséinél különös figyelmébe ajánlom régi s jóhírű czémet: Bisenius Karl F. Bécs, I. Singerstrasse.

Köszönetnyilvánítás

Csáktornya város mélyen tisztelt közönségének!

Midőn Csáktornyáról úgy lehet végleg, de talán csak egy időre távozom, elmulasztatlan kötelességemnek ismerem, a város mélyen tisztelt közönségének irányomban tanusított kegyes partfogásáért hálás köszönetemet nyilvánítani; s egy-szersmind arra kérni, hogy utódomat is, általam tapasztalt jóakarátában részesíteni kegyeskedjék.

Ha pedig sorsom felejtethetetlen kedves körébe újra visszahoz, engedje remélnem, hogy partfogásában, melyet kiérdemelni lesz mindenkor czélom, továbbra is kegyes lesz részesíteni.

Csáktornyán, 1896. évi november hó 1-én.

Alázatos szolgálja

Grünwald Mór,
kávés.

Felölös szerkesztő: Segéd-szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF. ZRINYI KÁROLY.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika u Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeći ružtveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: u svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt.
Na pol leta 2 frt.
Na četvert leta . . . 1 frt.

Pojedini broji koštajē 10 kr

Obznane se poleg pogodbe 1 fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«. i. t. d.

Svće i svćtiljke.

Ustavimo se za čas kod rasvjete od tekućinah. Već su Rimljani i Grci upotrebljavali svćtiljke ili lampe, koje bi punili uljem, da im dadu svćtla, kad ih zapale (vužgeju). I u njihovih lampah već nahađjamo stćnj, koji neprestano vleće iz posude tuliko ulja, kuliko ga trćba, da gori. Nu u njih još nema drugoga glavnoga dćla denešnje lampe, a to je cilindar. Vu denešnjoj kuhinskoj lampi živi još zadnji ostanjki one stari rimske i grćke lampice. Vu njoj dolazi na vrh stćnja čistoga ugljika vnoĝo, a zraka malo, zato ugljik slabo izgori, plamen je temen i hiće vnoĝo sadjah. Vse do pod konec prošloga vćka rabili su ljudi ovakove lampe za rasvjetu svojih domov, samo kaj bi stćnju davali druge oblike, najprije oblik vuzkog štapića. a kesneše oblik široke vrpce, kaki se i denes upotrebljuje. Ovaj bi stćnj još dizali i spuščali vu lampicu uz pomoć zubatoga kola. — Stopram ljeta 1786. vpelal je grof Ami Argand veliku novotariju vu stćnju za lampe: napravil je stćnj šupiji i okrugel. Tim je postigel, da je zrak iz vana i iznutra obilno tekel k onom mjestu, gde plamen gori, i s toga je plamen bil vnoĝo svetleši. To su glasovite Argandove lampe, koje su vu gospodskih hižah upotrebljavali još oko polovice našega vćka. Zvali su ih još i »lampe sa dvojrstvom strujom zraka.«

Pristup se zraka k plamenu u velike povećava, ako se na plamen nasadi »staklo

za promahu« ili poznati »cilinder«, koji je za plamen lampe od prilike ono isto, kaj je za oĝenj vu naših pećih dimojak. Obrel je taj cilindar Francuz. apotekar vu Parizu Quinquet (ćitaj Kinke), i taj je prvi cilindar bil zevsema ravna staklena ćev, vu kojoj je gorel plamen lampe, Zakaj je bil cilindar bil dober? Najprije je ćeval plamen od treptanja i nihanja koje bi izvodilo gibanje zraka, a onda postaje vu njemu i stalna struja zraka: vu cilindru se ugrije jako zrak nad plamenom, postaje lakši pak se diže u vis, a na njegovo mćsto struji odozvol neprestano drugi zrak vu cilindar. Vnoĝo više zraka i to uvijek frižkoga pristupa k plamenu i plamen postaje vnoĝo svetleši. Tako postadoše tečajem našega vćka vse savršeniše lampe sa cilindrima: spominjemo samo po imenu: astralnu lampu od Francuza Bonhiera iz godine 1809. Carcelovu lampu iz 1800. i »regulateur ili moderateur lampu od Francuza Franchota« (ćitaj: Frano-a) iz godine 1837. Vu svćtelnicah morskiah rabe još i denes ovakove moderateur-lampe sa okruglijim stćnjem, ali njih od 6 komada, jeden širiš od drugoga. — Vu vsih ovih svćteljках rabili su ulje, koje se dobiva iz sjemenah repice. Oko godine 1860. stopram pojavil se je petroleum, ar su vu ono doba našli prvi obilni zviranjek petrol-ja vu Americi. S toga pripominjemo ovdē stopram toliko, da je petrolej postal iz kamenog vugljena, da vnoĝo brže izlapljuje od ulja, pa se zato lakše zapali, al je veća pogibelj od njega. Zbog nevugodnoga mirisa i sbog

pogibelji oĝnja morala se je sada lampa za petrolej drugaćije graditi: posuda sa uljem morala je biti što dalja od plamena i dobro zatvorena, da so nevužge ves petrolej vu posuoi najednoć i lampu nerazmrška. Petrolej daje ljepo i jako svćtlo vu lampi, ali treba na njega osobito paziti: pristupanje zraka k plamenu treba veoma pomno ravnanati šarafom i dobrim cilindrom i lampu treba pomno ćistiti. Danas je na ćelom svćtu petrolejska lampa glavno vrelo umjetne rasvjete vu hižah i na vulicah, pak gotovo nema nikoga medju naobraženimi narodi, gdo nebi znal za petrolejske lampu.

Nu odkad su se ljudi vu velikoj vnožini stali — ne na svoju hasen — sakupljati vu velikih varoših, odkinuvši se od svoje grude zemlje, koja ih je najmirije i najsigurnije hranila, pak su pošli za udob: nijim — tobože životom. služiti si svakidašnji kruh radom svojih mišćca, prestal je vu tih gradovih blagi mir noćni i vse je više rasla potreba, da se fabrike, veliki pijaci, ćele vulice a i hiž: razsvćtljuju po ćele noći tako jako, da ne bude neprilike noćnomu radu i prometa. Rasvjeta se petrolejska pokazala preskupa i preslaba za te svrhe. Iz onih je prilikah nikla pomali nova rasvjeta vu varoših, koja se obćeno denes zove »plinska rasvjeta« i ona je uzrok, kaj vulice gradske spram selskih imadu na većer osobiti ćar za stranjskoga. Podjimo joj za ćas tragom! Već je prije 200 godina Becher kamenu vugljen hitil vu dobro zatvorenu posudu (retortu) i onda ga vu njoj

Z A B A V A

Bećke naredbe.

Bećko varaško poglavarstvo (magistrat) zna po negda izdati stroge naredbe, koje bi tobož na dobro obćinstva, na dobro ćieloga varaša služiti imele. Baš tak, kak se i od varaškog poglavarstva u Čakovcu, u Kanizsi i drugod takove naredbe izdavaju, koje se onda ili izvršavaju ili zanemaruju. Tak se najme u Beću izdaje stroga naredba, da se hodniki pred hižami imadu po zimi, kad je ledeno, pieskom ili pepelom ili pilinjem posipavati, za da mirno prolazeći se nepoškliznu i nepadnu, a u listu, da se imadu rećeni hodniki dva krat na dan vodom poškropiti, radi prašine. Takove naredbe se i drugod izdavaju i takove naredbe se svake godine ponavljaju u Beću marljivo izdavati, u Čakovcu se takove naredbe takodjer marljivo svake godine izdavaju, ali Beću se rećene naredbe i svake godine marljivo — nezvršavaju, a u Čakovcu i drugod se takodjer neizvršavaju, jer to već tak leži u naravi obćinstva, da najradje sve suprotivno dela.

Ovak je danas, ovak je bilo prije i valjda će ostati i nadalje.

Pokojni cesar Franc I-i (died našega današnjega premilostivnoga kralja) je to dobro znal, baš tak, kak svaki njegov podložnik, pak je jednoć radi tog izdavanja naredbah i neizpunjivanja istih se baš šalno izrazil.

Bilo je godine 1812., kad je bećko varaško poglavarstvo izdalo strogu naredbu, po kojoj je bilo svim stanovnikom, koji su golube držali, stroge prepovedano, da iste nesmeju okolo proste leteti puščati, već da je imadu u golubinjakih zatvorene držati. Razlog tomu zakonu je bil taj: golubi tobož na krovih morta od ćrepa draplu, ćrep onda postane klimavi te pada iz krovov, a na taj naćin bi mogel i takov padajući ćrep kojemu mirno kuće idućemu na glavu opasti te ga znatno oziediti, ili ako nebi na glavi slućajno imal tulca, škrļjaka cilindera, dapaće i ubiti.

Poznato pak je, da je pokojni cesar Franc ljubil vrlo golubeteih je imal i na stotine u svojem vrtu na bašti, skojimi je imal veliko veselje, kad su okolo zletavali i kad je je njihov dvornik, nieki Antoine hranil,

dapaće i sam cesar je znal idući u vrt, u zep vzeti pšenicu ili kuruzu, koju im je onda hital i tim veliku zabavu imal, jer kad se je vrtu približaval, poznali su dobro golubi toga dobroga gospodina, te su ga iz daleka obletavali, a nekoi, koji su već duže bili u golubinjaku, postali su tak smieli, da mu se je i gde koj znal na rame sestiti te pruženu pšenicu iz ruke zobati. Ova neđužna zabadava dakako da je cesara osobito veselila, te se samo po sebi razmeva, da ga je vrlo iznenadilo, kad je dva dni poslie prije rećene varaškog poglavarstva naredbe išel u vrt, spunemi žepi pšenicē i kuruze, pohoditi svoje golube, a niti mu je koj naproti doletel, niti je i samo jednoga u vrtu letećega našel.

»Antoine!« — zazove vrtlara i dvornika golubov — »kaj je to, ja nigde nevidim moje golube, kam su dospieli?«

»Prosim Vaše Velićanstvo« — odgovori — »varaško poglavarstvo je izdalo naredbu, kojom se strogo prepoveda golube okolo pustiti leteti, pak su sad svi u svojih golubinjakih zatvoreni, za da nebude nikakovih neprilikah.«

»Ah, kaj još ne« — odgovori u svojoj

ognju grijal. Iz posude je stal izlaziti nekakov plin, kak naš zrak; nije ga mogel doduše videti, ali ga je osjetil po nevugodnom vonju i kad mu je primeknul ognja zapalil se je taj plin i gorel je veoma lijepim plamenom, dok je god iz posude izlazilo toga plina. Dal mu je ime »filozofički plin« i od onoga su vremena neprestance smišljali, kako bi mogli ljepi plamen toga »filozofičkoga plina« upotrebiti za rasvetljivanje gradova i hiža. — No stopram vu rukama poduzetnoga Moravca Winzera iz Znojma stao se je »plin« širiti po Evropi. Godine 1810. ustrojil je vu Englezkoj prvo družtvo, da ovaj »rasvjetni plin« vu veliko proizvodi iz kamenog vugljena. Godine 1814. dne 1. aprila zasjale su prvi put vulice Londona vu plinskom svjetlu, ljeta 1820. vulice Pariza, ljeta 1826. vulice Berlina, a Beč rasvetljuje plinom svoje vulice stalno stopram od ljeta 1840. Zagreb se rasvjetljuje plinom od oktobra ljeta 1863. Danas se vu gradovih rasvjetni plin već vu ogromnoj vnožini proizvodi i troši za rasvjetu vulicah i hižah. Sam London troši ga na godinu 10 milijuna kubičnih englezkih stopa.

Ta se ogromna vnožina plina proizvodi vu svakom varašu (gradu) vu posebnoj fabriki, koja se zove »fabrika plina ili »plinara« i navadno je na kraj grada. Tu ga dobivaju iz kamenog vugljena, drva, treseti, ulja, smole, ostatkov masti i. t. d. Vu vsih tih stvarih ima ga dosta, ali nije čist. Kad su ga grijanjem tih stvari vu posebnim cijevima isterali, očiste ga najprije i odvedu vu posebne ogromne posude od lima (gazometre), iz kojih ga po volji mogu pušlati vu podzmine željezne cěvi, koje vode plin na ono mjesto, gde ga trebaju. Te se cěvi polažu 1—2 metra pod zemlju i onda vode uz zidove hižah vu pojedine sobe, a na kraju je vsake cěvi žizak (Brenner) zatvoren navadno pipcem. Cim otvoriš pipac, čuješ kako iz žizka teče nevidljivi plin; primekni mu goreću šibicu, plin će se s mesta vužgati i pred tobom se stvori ljepi, velik i svetel plamen, kud i kamo jakši od petrolejskoga Netrebaš li više plamena jednostavno zakreneš pipac, i plamen se je vgasil. Ljudi se vu gradu po tom gotovo nikaj nemoraju brinuti oko svojih svetiljka, oko plamena

nema niti staklenoga cilindra, koji bi mogel puknuti. Samo se prijaviš fabriki plina, da želiš vu svojoj hiži imati rasvjetu sa plinom. Fabrika sama dovede sve cěvi vu tvoju hižu, ponamjesti ih vu sobah i ganjkah, kak želiš, i ti imaš vu vsako doba dana i noći ljepo světlo, koliko hoćeš! Nije li ljepo varoškim ljudem?

(Drugi put dalje).

KAJ JE NOVOGA ?

Zbiranje ors. ailegedatah.

Vu naši varmegji su prošlu srědu zbirali orsačke ailegedate. Kandidirani su bili vu Čakovcu dr. Wlassics i dr. Major, vu Lendavi dr. Mandel i Marsowszky, vu Letenyi dr. Pekar, Remete i Lepsényi. Izebrani su vu Čakovcu dr. Wlassics Gyula minister, koj je 258 votumov više dobil, kak dr. Major; vu Lendavi izebran je Marsovszky, a vu Letenyi Lepsényi. Dr. Majora su vu Szombathelyu izebrali za ailegedata.

Polaganje zaključnog kamena vu pravosudnoj palači vu Budimpešti.

Oktobra 20. ob 11 vuri pred poldan položen je vu Budimpešti zaključni kamen novoj pravosudnoj palači, vu kojoj će se smjestiti kr. kurija, kr. tabula i državno nadodvjetništvo. Njegovo Veličanstvo stiglo je vu označenu vuru palaču, gde ga je dočekal minister pravosudja Erdélyi s ostalimi odličnici i odpratil na tribinu. Nakon pozdrava Njegovo je Veličanstvo odgovorilo, da se je radostno odazvalo zamolbi da položi zaključni kamen ovoj palači. Magjarsko sudstvo vazda se je odlikovalo svojom čistocom i pravednošću, pak se Nj. Veličanstvo, nada, da će tako i vu buduće biti. Uz burno klicanje kraju, pročitanu je za tim izprava i gradnji palače, koju su podpisali uz Nj. Veličanstvo vsi nazočni prezeši, ministri i visoki funkcionari, ter je izprava uzidana vu zaključni kamen. Kralj je udario po kamenu čekićem tri puta, čime je cere-

monija završena. Za tim su kralju predstavljeni graditelj i osobe koje su radile kod gradnje, ter je napokon razgledana nova palača.

Vu Budimpešti, 20. oktobra.

Po vėstima iz Breznice i Erdőköz, inscenirala je pučka stranka pučka stranka ondli formalni pokolj. Kandidat pučke stranke Jožef Burjan znal je, da će kandidat liberalne stranke programni govor držati, pak je došel u isto vrėme vu Bries, kam je plebanoš Martinček prez znanja oblasti dopeljal 4 do 500 ljudih iz Erdőkőza, mjesta, vu kojem ima samo 54 izbornika. Ljudi su sa svojim kandidatom unatoč žandarima provalili vu Brier, ter su navali na tamošnje izbornike sa kolići obkolivši neoružane izbornike vu oštariji. Na to su počeli kamenje hitati na obloke i počeli su se groziti, da budu vužgali varaša. Oblast je konačno morala pozvati vojništvo, koje je (100 soldatov) okolo 9 vuri na večer stiglo. Medjutim su Erdőkőzani, čuvši, da dohadja vojska, žurili se vu svoje selo i domaj napali žandarsku postaju, koja je došla vu tako kritičan položaj, da je morala strěljati na ljudstvo.

Iz Banske Bistrice javljaju, da je kod zadnjeg sukoba vu Erdőkőzu streljena jedna 15. ljet stara djevojka, 12 osobah težko ranjeno, 18 lahko ranjeni. Pučanstvo je hotelo jurišati na oružničku kasarnu, — onda je pridošlo vojništvo — i strěljalo.

Vezda je vu Erdőkőzu proglašena neka vrst obsadnog stanja. Ob 5 vur na večer će nigdo nesme na vulicu, a ob 8 vuri moraju bi vse svěće vgašnjene.

Zaključak milenijske izložbe.

Zaključak milenijske izložbe vu Budimpešti obaviti će se 3. novembra ob 5. vuri po poldan. Minister trgovine, kakti predsjednik zemaljskog izložbenog povjerenstva preglasiti će izložbu zaključenom.

Vjenčanje nasljednog velevojvode Oldenburškog.

Vu Schverinu vjenčal se je 24. oktobra pred poldan nasljedni velevojvoda Oldenburški Fridrik Augst s princesom Elisabetom Mecklenburg-Schverinskom. Vjenčanje obavil dvorski prodikator Wolf. Medju svatovi bil

navadnoj dobroti cesur — »kaj neznaš, kaj ljudi o takovih naredbah vele? To su bečke naredbe, tak vele, one samo valjaju od dvanajste pak do jedne ure. Ta naredba je prije dva dana izdana, ona već danas nevalja. Pusti ti moje siromaške golube van, nek okolo lete, em je golub ptica, e čoviek, koj pticu zapira, je čoviek bez srca, jer ptica vani na prostora je i zdravija i veselija i liepše pieva, negoli u zatvoru. Pusti ti nje samo van, nek zletavaju okolo, a ako bu varaško poglavarstvo proti tomu mrmlalo, ja rečem dobru rieč načelniku, pak bu on opet dopustil, da budu golubi slobodno okolo zletavali.«

Neizpražnjivi telečak.

Za vrieme lietošnjih manevrov je u jedno mjesto došavši general pregledal svu onde ležeću vojsku, te je i u to ime morala se na velikom spašniku izvan miesta postaviti u redove, polag kojih je general prohadjal i na to rekuć svakoga pojedinoga soldata na oko vzal. Zatim je pričel odmah onde na mjestu officiom razlagati hasen mane-

rov, te kak su manevri prava škola za ozbiljni rat i kak moraju tom slučaju sebi povierne soldate k-cilja voditi. Iza toga dok je to dosadno predavanje trpelo, morali su soldati na vrućini sunca u redovih mirno stati te se na to rekuć onak podpuno oblečeni i zakopčani kuhati i peći. Konačno je bil i tomu razlaganju konec i general projde još jedan krat redove postavljenih soldatov. Na jedan krat postane pred jednom kompanijom te je svojim ostrim generalskim okom pregledava. Soldati stoje kak zid jednako i mirno.

»Stupi van iz reda!« — veli general jednomu infanteristu — »jeli imaš svoj telečak po reguli svim potrebitim napunjen, kak je to propisano?«

»Imam, Vaša excellencija!« — odgovori ov, dočim izstupi iz reda te se pred generalom postavi kak svieća.

»Metni anda telečak na zemlju, te mi pokaži kefu za blato iz cipelah kefati« — veli general.

Soldat, koj je telečaka pred se na zemlju spustil, odpre ga i izvadi iz njega potrebuvanu kefu, te ju pokaže generalu.

»Dobro!« — veli ov — »sad mi pokaži kefu za čizme biksati!«

Soldat metne onu prvu u telečak i zvadi drugu, za biksati te ju pokazavši generalu veli: »ovde je!«

»Dobro, sad mi pokaži kefu za opravu snažiti!«

Soldat opet metne kefu za biksanje natrag u telečak i zvadi iz njega zahtievanu za opravu čistiti, koju pokaže generalu riečmi: »Ovde je, njih excellencija.«

General je bil posve zadovoljan nad točnostjum soldata; na jedan krat se soldat još jedan krat prigne, zvadi iz telečaka još jednu, četvrtu, kefu, te ju pokaže generalu, koj, budući, da mu nije bilo poznato, da bi soldat moral četiri kefe u svom telečaju imati, osupnjen zapita: »Je a kakova je to kefa?«

»To je kefa u rezervi« — odgovori soldat. —

Kapitanu i ostalim blizu stojećim officiom su pričeli lasi u višak rasti, jer oni su opazili, da je taj nesrečni čoviek, onim ravnodušnim licem, koje samo more najpravičnieši ovoga svieta kazati, svaki krat jednu te istu kefu pokazival, a sad si je

je car Vilim, koji je išel izpod ruke s velikom kneginjom ruskom Marijom Pavlovnom.

Nasljedni velevojvoda Fridrik August, sin je velevojvode Petra ter rođen 16. novembra 1851. a bil već od 1878. oženjen s pruskom princesom Elisabetom, koja je 1893. vumrla. Sadašnja mu supruga, princesa Elisabeta Mecklenburg-Schwerinska sestra je vladajućeg velevojvode Fridrika Franje III. ter rođena 10. augusta 1869.

Car Vilim vratio se je namah iza vjenčanja vu Berlin, dočim su mladenci odputovali vu dvor Lensahu.

Magjarsko-horvatsko domobranstvo.

Vojno naredbeni list za magjarsko-horvatsko honvédsstvo proglašuje najnovišu naredbu, kojom se zemlje krune magjarske djele na 28. honvédskih stavnih kotarah. Vsaki od tih kotarah imade po jednu domobransku pješacku pukovniju od 3 do 4 batalijunu. Zvun toga posjeduje vsaka pukovnija i doknadni batalijun. Kod 20. domobranske pješacke pukovnije formira se još jedna posebna satnija, koja se po svom obitavalištu zove »Fiumanska satnija«. Mirno stanje svake satnije iznosi sa oficiri 55 momaka, a čela regimenta 73 oficira i 661 momka, odnosno 83 oficira i 872 momka. Fiumanska satnija imade 4 oficira i 51 momka. — Prema tomu iznosi cjelokupni broj pješackog domobranstva vu miru po prilici 23 do 24.000 momaka.

Kratke novosti.

— Glasom izvještaja, koji su stigli vu Karpata, razoreno je 15. septembra vu Eghinu 980 armenskih hižah, a ostalo je 170. — vmorjeno je 2000 Armenacah, medju njimi 40 ženah i djece.

— Jedna bečka vjest »Soleila« tvrdi, da će se belgijska princesa Klementina sestra kraljevinevdovice Štefanija, zaručiti sa bavariskim princem Ruprechtom.

— Rimski otec papa podelil je upravitelju ruskog ministarstva vanjskih poslova Šiškinu velekrst Pijeva reda.

— Vu Rimu je proglašeno 24. oktobra imenovanje novih papinskih zastupnikah za

još na zadnje i sa rezerve kefom još naprama generalu šalu dopustil.

Ali to još nije bilo dosta, jer je naš šaljivdžija na zahtjevanje generalovo odmah zatim polovicu ručnika, kakti obujka, ručnika i u rezervi ručnika pokazal. Zatim je po generalu osobito pohvaljen natrag stupil na svoje miesto u red. Officiorom pako, koji su iza toga kakti na iglah stali, je kamen iz srдца opal, kad je to prevari bil konec, koja nebi baš najliepše se dokončala, da ju je general slučajno opazil.

Kod potlašnjeg vizitovanja telećaka po kapitanu, se je izpostavilo, da u njem nikaj drugo nije bilo, kakt jedna kefa, pol ručnika, malo zrcalce i vilica za gumbce čistiti.

Ali naš soldat šaljivdžija i veselak, koj je već kakti jednostavni infanterista generala potukel i preobladal, bil je poslie nekoliko danah zatim od generala još pismeno pohvalen radi svoje osobite urednosti, da je najme pri njem sve tak u redu pronadjeno bilo, a ktomu je avanziral na pravoga »Gfriteira«.

Em. Kollay.

Francezku i Holandiju. Nuncijem vu Parizu imenovan je dosadašnji biskup vu Viterbu, Msgr. Francesco Tarnassi, prijašni uditore vu Beču.

— Po zadnjem pučkom popisu iznosi pučanstvo britske Indije 221,172.952 duše. a pučanstvo urodjedničkih državah 66,050479 dusah. Od ljeta 1885. umnožalo se je pučanstvo za 33,429.917 dušah.

Dobre žepne i stene vure za fal cene moći dobiti pri *Pollak Bernatu vurararu* vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se *uzimljeju vure takaj* za popravak za fal cenu.

Zlatari.

Šaljiva pripovest po istini:

Bila je nedelja, selske starice i deca posedala su pred hiže, ter su svojim jeziki pozivale svakoga na »report«.

Ali ovo bajbe brbranje ne drži dugo; ar su se tam zgorah črni oblaki zdigali i približavali k selu i ne za dugo počne veliki deždž iti, koj je osobito babam škodil. No nepreostane dugo nijedna, nego se svrha vrati svojoj hiži. Ne za dugo vremena nastala je tak kmična noć, da si je človek niti prsta ni videl pred sobom. Veliki viher lami sadovno drejve sim i tam, a i sam se moraš čuvati, da se ne skotaš vu koj jarek pun vode. Deset vur je već zdavnja minulo na selskim turnu a celo selo počiva vu dubokom snu, i tko bi se ovo noćna doba pojavil vani? Jer čim je zvonar odzvonil, odmah ga dočeka noćni stražar.

Tek što je jedenast vur odbilo, već je urlikla noćni stražar: Miška, veži mačku, puščaj pseto, polevaj ognja, da ti se vu hiži kakovo zlo nedogodi.

Kak je ovu zapoved nekoliko put repetiral, odišel je i sam dimo na počinec.

Sred ove noćne pustoši vidim ipak ljudsku priliku, gde hitrimi koraki hrli napre. Neznaš jeli je čovek, ili kakva noćna utvara? Ve se je blisknulo, more se poznati, da je čovek. Siromak, ves je vruč od hitroga hoda. Valjda ga ne tiraju duhi. Taj junak, koji je od silnoga hoda već odnemogel, bil je J. Balković poštuveni purgar iz sela N. On još navek hrli i hrli, ter na jednom se zastavi pred hižom majstra Huga, selskoga kovača. Okolo pogleda na sve strani, misleć, da ga tko pazi. Na jednom pokuću na obloku majstra Huga I za čas čuje glas:

Tko si božji u ovo noćno dob?

Ja, ja, brate Hugo! reče Balković tiho. — Za ime Boga, daj otvori hitro, da pripovedam čudo. Buđe penez, kaj pleve za nekoj dan, samo čurno odpri, da te nitko nevidi, da te ovo noćno dob mantram.

Majster Hugo ves uplašen odpre vrata i nestrpljivo čeka reći prijatelja, ali predi zaklene vrata. Kad su bili obedva vu hiži, čizmar Balković ogledne se po hiži i videl je, da su sami vu sobi, nitko drugi.

Brata Hugo, znam, da se čudiš, kaj te u ovo noćno dob pohajam, ali to je velika i važna stvar. Samo čuj!

Danas po zdravo-mariji odišel sem odmah spat i senjal sem lepu za nas koristnu stvar. Za istinu, vrla lepa senja, samo čuj! Videl sem u snu goru, a na vrhu gore

tenko jalo. Odrkel sem, da se na nju popnem, ali nikak nisem mogel. Zbog toga sem odišel ktebi, da me pomoreš gori istom do tenke jele. Kad sem došel na vrh, imel sem za ista kaj gledati. Jeden korak od jele bila široka i glibuka jama, vu njoj sedela je velika guska na zlatnih jajciah. Ja ni pet, ni šest, v jamu se spustim, a tam puno srebra i zlata. Moreš misliti, kak mi je srce radostno kucalo, kad sem zagledal zlato i srebro. Brate! nisem ni mogel na njega gledati, tak mi se pred očmi zabliskalo. Za mene bi to vnogo bilo, pak zato sem zmed naših bratov još pet dozval. — Ali ve više nije bilo, kak prvi put. Našli smo do duše gliboku jamu ali guska nije sedela na jajciah, nego jeden strahoviti pes je stržil pred ulazom. Med tem toga nestalo je psa i guska je opet došla i sela na jajca. Ja počnem tući po guski, dok ju nisem zatukel, a drugi su do toga vreće punili zlatom, kaj su najbrzo mogli. Kad smo si sva vreća napunili, vratili smo se bogati dimo. Ravno, kad sem tak lepo senjal, prebudi me urlikanje noćnoga stražara, koji je tik do moje hiže vikal svoje zapovedi. Kak brž se je ovaj odvrtil, ja sem se požuril ktebi, da ti naobčim ovaj vrlu lepi san.

Majster Hugo pazljivo je poslušal reći svojega prijatelja i kad je ov zrvšil, reče:

Pak kaj ti misliš do toga sna, kuliko putah sem već ja senjal koješta, pak nije bilo baš ništ!

Čizmar Balković malo razsrdjen na ovakove reći hotel je ođiti, ali ipak se je zastavil i počel je govoriti.

Dragi Hugo, kak vidim, ti me nazarneš. Nazadnje niti nije čudo, valjda još spavaš. Ali slušaj, da ti sve po tenko razložim. Kamo sreće, da su svi purgari vu mestu N., moje glave bilo bi sve drugčije, nego što je. Dakle ja mislim, da se mi sedem brati složimo i idemo na Krudiju zlato kopat. Tam budemo zlata za istinu našli, kajti moj san zaisto neče mene vkaniti.

Eh! pak nemarim, odvrati Hugo, obkoljen pametnimi rećmi, vidivši, da čizmar Balković nije bundeva, već je pametna i otvorena glava, pred kojom se on mora skriti

(Drugi put dalje).

LOTERIJA Buda 24-ga oktobra 1896.
51 25 27 46 50

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól	frtg
Buza	Pšenica	6.50	—
Zab	Zob	5.20	—
Rozs	Hrž	5.70	—
Kukoricza ó	Kuruza stara	4.10	—
> > uj	> nova	4.00	—
Árpa	Ječmen	4.—	—
Fehér bab uj	Grah beli	6.—	—
Sárga > >	> žuti	5.—	—
Vegyés > >	> zméšan	5.—	—
Lenmag	Len	8.—	—
Bükköny	Grahorka	4.50	—

Odgovorni urednik

MARGITAI JÓZSEF.

Glavni suradnik

GLAD FERENCZ.

Nyilttér.*

E rovat alatt közöltékért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Fouliárd-selymet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japán, chinai stb. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes *Hennelberg selymet* 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sim-, csikos, kockázott, mintázott damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázzal s. a. t.) megrendelt áru *postabér és vámentessen* a *hőzhoz szállítva*, mintákat postafordultával küld: **Hennelberg G.** (cs. és k. udvari szállító) *selyemgyára Zürichben*. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2

3723. tlk. 1896.

Árverési hirdetmény kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pozsgai Fábán végrehajlatónak Kerhás Ágnes férj. Modrits Jeromosné végrehajlatást szenvedett elleni 145 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajlati ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbírósg területén levő belliczai 26. tlkv. 356. 379. 449. 504 és 819. hrsz. a ingatlanokból Kerhás Ágnest illető 1/6 részei együttesen és összesen 81 frt 66 kr.; a belliczai 189. tlk. 303. hrsz. a ingatlanból 13/48 része 225 frt 29 kr.; a belliczai 442. tlk. 665. hrsz. a ingatlan egészben 117 frt; a belliczai 471. tlk. 634. hrsz. a ingatlan egészben 146 frt; a belliczai 511. tlk. 37. hrsz. a ingatlan egészben a rajta levő 24. népsor sz. a házzal 479 frt; ugyanitt 184. hrsz. a ingatlan egészben 57 frt; a szt.-ilonai 47. tlk. 79. hrsz. a ingatlanból 15/48 része 81 frt 40 kr.; és ugyanezen tlkvben 80. hrsz. a ingatlanból 15/48 része 69 frt 5 kr. az árvezést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1896. évi november hó 20. napján délelőtti 10 órákor

a belliczai községbíró házában — a belliczai határon fekvő ingatlanok — a szt.-ilonai határon fekvők pedig ugyan

1896. évi november hó 20. napján délutáni 3 órákor

a szt.-ilonai községbíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósg mint tlkvi hatóság. Csáktornya, 1896. évi szeptember hó 9-én. 629 1—1

3720. tlk. 896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai takarékpénztár végrehajlatónak Kovácsics Ferencz és neje Pergár Mária mégis Pergár István végrehajlatást szenvedők elleni 140 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajlati ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbírósg

ság területén levő csáktornyai 1095. tlkv. 129/a. hrsz. a ingatlan az azon épült cseréppel fedett pajtával együtt 412 frt; valamint a csáktornyai 1088. tlk. 474/a. hrsz. a ingatlan is az azon levő 6. népsor sz. a házzal 738 frt az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1896. évi november hó 17. napján d. e. 10 órákor

a csáktornyai kir. járásbírósg telekkönyvtárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg mint tlkvi hatóság. Csáktornya, 1896. szeptember hó 8-án. 628 1—1

3782. tlk. 1896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai takarékpénztár végrehajlatónak Kovácsics Ferencz és neje Pergár Mária, mégis Pergár István csáktornyai lakosok lakosok végrehajlatást szenvedett elleni 140 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajlati ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbírósg területén levő csáktornyai 271. tlkv. 474/b. hrsz. a ingatlan is 512 frt kikiáltási árban az árverést ezennel elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1896. évi november hó 17. napján délelőtti 10 órákor

a csáktornyai kir. járásbírósg telekkönyvtá-

rában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg mint tlkvi hatóság. Csáktornya, 1896. évi szeptember hó 13-án. 630 1—1

Képviselőségek
és
ügynökségek
törvényesen megengedett
SORSJEGYEKNEK

havi részletfizetésre

való eladására

betölthetők egy elsőrangú bankháznál (résztvénytársaság) magas jutalék és fixum mellett.

Ajánlatok „Kiváló erő” jelige alatt

ECKSTEIN BERNÁT

hirdetési irodájába

Budapest, Fürdő-utca 4. szám

621 intézendők. 3—3

Birtokeladás!

Csáktornyától 1/4 órányira egy Cs 55 holdból álló elegendő gazdasági épülettel ellátott kitűnő jó karban tartott

BIRTOK

felszerelés nélkül jutányos áron eladó.

Érdeklődőknek további felvilágosítással szolgál

Fischl Lipót ur Draskovecz

u. p. Mura-Király.

625 1—1

KOMMER

„METROPOLE“

SZÁLLODA

BUDAPEST, Kerepesi-ut 58.

a villamos vasut és a lovasut, valamint a közp. pályaudvar és a népszínház közvetlen közelében, ujonnan berendezett, a kor követelményeinek minden tekintetben megfelelő szálloda felhuzó géppel, villámvilágítás- és gőzfűtéssel az összes helyiségekben. Szobáinak: 1 frt 60 krtól feljebb, beleértve fűtést, világítást és kiszolgálást, a miért külföldi felszámítások nem eszközölteknek. 626 1—3

Viszárverési kérvénye az alsó-muraközi takarékpénztár részvény-társaságnak Schulz Sándor ellen.

Végzés.

A kérelemnek helye lévén, a viszárverés elrendeltetik s a kérvény költségei 6 forintban megállapítatnak. Együttal kibocsátatik az a következő

Viszárverési hirdetés

A perlaki kir. járásbíróság mint tlkvi hatóság által közhírré tétetik, miszerint az alsó-lendvai takarékpénztár r.-t. végrehajtatójának Loncsarics Ignác és társai elleni 200 forint tőke, ennek 1894. július 23. napjától járó 8% kamatai 31 forint 80 kr. per és végrehajtási, 10 forint 20 kr. ingó végrehajtás foganatosítási, 10 forint árverés kérelmi költségek behajtása végett a nagykanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. bíróság) területén levő a draskoveczi 180. sz. tlkvb. foglalt 225. hrsz. Loncsarics Ignác, György, Ilona és kisk. Loncsarics Iván nevében álló ingatlan 29 forint becsértékben az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a pontja alapján egészben, ugyanazon tlkvb. ugyanazok nevében 240. hrsz. a. ingatlan 40 forint becsértékben a már hivatkozott törvényszakas alapján egészben, ugyanazon tlkvb. 316. hrsz. a. ugyanazok nevében álló ingatlan u. a. §. alapján 31 forint becsértékben egészben, u. a. tlkvb. 2006. hrsz. a. ugyanazok nevében álló ingatlan ugyanazon §. alapján 160 forint becsértékben egészben, u. a. tlkvb. 2054. hrsz. a. ugyanazok nevében álló ingatlan u. a. §. alapján 17 forint becsértékben egészben, u. a. tlkvb. 2079. hrsz. a. ugyanazok nevében álló ingatlan u. a. §. alapján 17 forint becsértékben egészben, u. a. tlkvb. 2099. hrsz. a. ugyanazok nevében álló ingatlan u. a. §. alapján 89. forint becsértékben egészben, u. a. tlkvb. 2177. hrsz. a. ugyanazok nevében álló ingatlan u. a. §. alapján 5 forint becsértékben, végül u. a. tlkvb. 2290. hrsz. a. ugyanazok nevében álló ingatlan u. a. §. alapján 55 forint becsértékben egészben Draskovecz község házában

1896. évi november hó 20. napján d. e. 10 órakor

Schulz Sándor árverési vevő költségére és veszélyére Csesznák József felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Ezen hirdetés kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. bíróság telekkönyvi osztályánál és Draskovecz község előljáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Kir. járásbíróság mint telekvi hatóság.

Perlak, 1896. évi szeptember hó 19-én.
623 1—1

Bérbeadandó!

Wiesmansdorffban posta: Szt.-Nikolai (Fridau mellett) **egy lakház** a benne levő

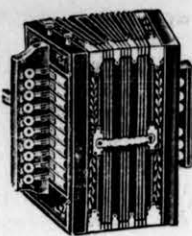
vegyes- és gabonakereskedéssel

1897. január 1-től bérbeadandó.

A házban **szép lakáson kívül gabonarakta** és **borpince** van, továbbá **nagy kert.**

Bővebbet a kiadóhivatal.

627 1—1

Csak 4 1/2 forintért

szállítom világhírű

„BOHEMIA“

vonóharmonikámat, mely hosszú billentyűkkel és gyöngyház ablakcskákkal van ellátva, ugyszintén 2 kettős fuvóval 11 soros erős bórrel, valamint elpusztíthatatlan bronz-védsarkokkal.

A billentyűk lemezeken állanak, miáltal gyönyörű orgonaszerű hangja van.

40 billentyűs 2 reg. és nagy. 15 1/2 x 33 cm. = 4 1/2 forint
60 > 3 > > 17 x 34 > = 5 1/2 >
80 > 4 > > 17 1/2 x 34 1/2 > = 6 1/2 >

Hozzávaló iskola magántanulásra ingyen. Csomagolás és szállítási díj 60 krajczár. — Árjegyzék díjmentesen.

SCHUSTER C. A. harmonikakészítő,
603 **Graslitz,** Csehország. 7—20

Szétküldés utánvétel mellett. Becserelés elfogadatik. Összekötötés vizontelárusítókkal kerestetik.

SZIVATTYUK

mindenme, házi nyilvános, mezőgazdasági és iparczélokra.

UJDONSÁG!

Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxidálási módszer szerint inoxidált szivattyúk rozsdáellen védve.

Arjegyzékek ingyen és bérmentve. **W. GARVENS, Wien.**

MÉRLEGEK,

legújabb javított rendszerű **tizedes százasos és hidmérlegek** fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari czélokra. **Embermérlegek, mérlegek házi használatra, barommérlegek.** Commandit-társaság szivattyu és mérleggyártása.

L. Wallfischgassa 14. sz. Schwarzenbergstrasse 6. sz.

Az „Agrária“

bankforgalmi intézet

(a hollandi hitelbank vezérképviselősege)

Budapest, Kerepesi-ut 73.

Fennálló **jelzálogi kölcsönök** bélyeg- és illetékmentes konvertálását és pedig földbirtokra **3- és fél-4%-os**, egész 60 évi törlesztéses kölcsönökre elvállal és ezek, valamint új kölcsönök elnyerése iránt levélbeli tudakozódásokra és minden megkívánt felvilágosítással szolgál.

2000 frton alóli ügyletek ez idő szerint el nem fogadtatnak.

609

5—*